ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (prvního senátu)

22. listopadu 2007 *

Ve věci C-260/05 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě článku 56 statutu Soudního dvora, podaný dne 20. června 2005,

Sniace SA, se sídlem v Madridu (Španělsko), zastoupená J. Baró Fuentesem, abogado,

účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka),

přičemž dalšími účastnicemi řízení jsou:

Komise Evropských společenství, zastoupená V. Kreuschitzem a J. L. Buendía Sierrou, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

žalovaná v prvním stupni,

* Jednací jazyk: španělština.

podporovaná:

Rakouskou republikou, zastoupenou H. Dossim, jako zmocněncem, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

Lenzing Fibers GmbH, původně Lenzing Lyocell GmbH & Co. KG, se sídlem v Heiligenkreuz (Rakousko),

Spolkovou zemí Burgendlandsko,

zastoupenými U. Soltészem, Rechtsanwalt,

vedlejšími účastnicemi řízení v prvním stupni,

SOUDNÍ DVŮR (první senát),

ve složení P. Jann, předseda senátu, A. Tizzano (zpravodaj), R. Schintgen, A. Borg Barthet a E. Levits, soudci,

generální advokátka: J. Kokott,
vedoucí soudní kanceláře: R. Grass,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

po vyslechnutí stanoviska generální advokátky na jednání konaném dne 1. února 2007,

vydává tento

Rozsudek

1 Svým kasačním opravným prostředkem se Sniace SA (dále jen „Sniace") domáhá zrušení rozsudku Soudu prvního stupně Evropských společenství ze dne 14. dubna 2005, Sniace v. Komise (T-88/01, Sb. rozh. s. II-1165, dále jen „napadený rozsudek"), kterým Soud prvního stupně odmítl jako nepřípustnou její žalobu na zrušení rozhodnutí Komise 2001/102/ES ze dne 19. července 2000 o státní podpoře Rakouska ve prospěch Lenzing Lyocell GmbH & Co. KG (Úř. věst. 2001, L 38, s. 33, dále jen „sporné rozhodnutí").

Skutkový základ sporu

2 Sniace je španělskou společností, která se zabývá zejména výrobou celulózových vláken (viskózy).

3 V době vydání sporného rozhodnutí byla Lenzing Lyocell GmbH & Co. KG (dále jen „LLG") dceřinou společností rakouské společnosti Lenzing AG, která vyrábí zejména viskózová a modalová vlákna. LLG se zabývala výrobou a prodejem lyocellu, nového typu syntetického vlákna vyráběného z čisté přírodní celulózy.

4 Dopisem ze dne 30. srpna 1995 informovala Rakouská republika Komisi Evropských společenství o svém záměru poskytnout LLG veřejné podpory na výstavbu továrny určené na výrobu lyocellu v průmyslové zóně, která se nachází ve spolkové zemi Burgendlandsko. V tomto dopise oznámily rakouské orgány, že tyto podpory budou poskytnuty v rámci režimu podpor pro regionální účel s jednacím číslem N 589/95, schváleného Komisí dopisem ze dne 3. srpna 1995.

5 Dopisem ze dne 5. října 1995 Komise Rakouské republice oznámila, že individuální oznámení plánovaných podpor ve formě dotací není nutné, jelikož spadají do schváleného režimu podpor, vyzvala ji však, aby neposkytovala LLG podpory ve formě záruk, aniž by o tom Komisi před tím informovala.

6 Na základě různých informací zahájila Komise dne 14. října 1998 formální vyšetřovací řízení stanovené v čl. 93 odst. 2 Smlouvy o ES (nyní čl. 88 odst. 2 ES) (dále jen „formální vyšetřovací řízení") ohledně několika opatření, která přijaly rakouské orgány ve prospěch LLG. Dotčená opatření spočívala v ručení státu za dotace a půjčky ve výši 50,3 milionů eur, výhodné ceně 4,4 eur za metr čtvereční u průmyslového pozemku o rozloze 120 hektarů a záruce pevné ceny za základní hromadné služby po dobu 30 let.

7 Ostatní členské státy Evropské unie a zúčastněné strany byly informovány o zahájení tohoto řízení a vyzvány k předložení případných připomínek zveřejněním oznámení v *Úředním věstníku Evropských společenství* dne 13. ledna 1999 (Úř. věst. C 9, s. 6). Rakouská vláda předložila své připomínky dopisy ze 15. března, 16. a 28. dubna 1999. Vláda Spojeného království a zúčastněné třetí strany, mezi nimi navrhovatelka dopisem ze dne 12. února 1999, rovněž předložily své připomínky.

8 Po přezkoumání informací, které jí byly předloženy, informovala Komise dopisem ze dne 14. července 1999 rakouskou vládu o svém rozhodnutí ze dne 23. června 1999 o rozšíření formálního vyšetřovacího řízení na další čtyři opatření přijatá ve prospěch LLG. V projednávaném případě se jednalo o jednorázovou investiční podporu ve výši 0,4 milionu eur na nákup pozemku, tichou účast ve výši 21,8 milionů eur vypověditelnou až po uplynutí 30 let s úrokovým výnosem 1 % ročně, podporu v neznámé výši na vytvoření vlastní infrastruktury podniku a environmentální podporu ve výši 5,4 milionů eur, která mohla být poskytnuta v rámci nesprávného použití existujícího režimu podpor.

9 Zveřejněním druhého oznámení v *Úředním věstníku Evropských společenství* ze dne 4. září 1999 (Úř. věst. C 253, s. 4) informovala Komise členské státy a zúčastněné strany o uvedeném rozšíření formálního vyšetřovacího řízení a vyzvala je, aby předložily případné připomínky. Dopisy ze dne 4. října 1999 předložily jednotlivě navrhovatelka a rakouská vláda své připomínky. Ostatní zúčastněné třetí strany, jakož i vláda Spojeného království, předložily rovněž své připomínky.

10 Dne 19. července 2000 přijala Komise sporné rozhodnutí. V tomto rozhodnutí jednak prohlásila, že některá z dotčených opatření nepředstavují státní podporu a jednak schválila ostatní opatření jako podpory, které jsou slučitelné se Smlouvou o ES.

11 Výrok tohoto rozhodnutí zní takto:

„Článek 1

Podpory, které Rakousko poskytlo [...] (LLG) z Heiligenkreuz zřízením ručení ve výši 35,80 milionů eur [ručení sdružení obchodních bank a veřejných bank ve výši 21,8 milionů eur a tři ručení [...] (WHS) ve výši 1,4 milionů eur, 10,35 milionů eur a 2,25 milionů eur], jakož i cenou 4,4 eur za metr čtvereční průmyslového pozemku o rozloze 120 hektarů, zárukou pevné ceny spolkové země [...] Burgendlandsko za poskytování hromadných služeb a podporou v neznámé výši ve formě vytvoření vlastní infrastruktury podniku, nepředstavují státní podpory ve smyslu čl. 87 odst. 1 [ES].

Článek 2

Podpora poskytnutá Rakouskem společnosti LLG zřízením ručení ve výši 14,5 milionů eur od WiBAG je v souladu s pravidlem [s jednacím číslem] N 542/95 o ručení, schváleným Komisí.

Environmentální podpora ve výši 5,37 milionů eur je v souladu s pravidlem [s jednacím číslem] N 93/148 o financování ochrany životního prostředí, schváleným Komisí.

Článek 3

Individuální podpory poskytnuté Rakouskem ve výši 0,4 milionu eur ve formě podpory při nákupu pozemku a ve výši 21,8 milionů eur ve formě tiché účasti jsou v souladu se společným trhem.

Článek 4

Toto rozhodnutí je určeno [Rakouské] republice."

Řízení před Soudem prvního stupně a napadený rozsudek

12 Návrhem došlým kanceláři Soudu dne 17. dubna 2001 podala Sniace žalobu směřující ke zrušení sporného rozhodnutí a k uložení náhrady nákladů řízení Komisi.

13 Usnesením předsedy pátého rozšířeného senátu Soudu ze dne 18. února 2002 bylo povoleno vedlejší účastenství Rakouské republiky, společnosti LLG a spolkové země Burgendlandsko na podporu návrhových žádání Komise.

14 Napadeným rozsudkem Soud poté, co se rozhodl zkoumat z úřední povinnosti aktivní legitimaci navrhovatelky, dospěl k závěru o nepřípustnosti žaloby.

15 V bodě 54 tohoto rozsudku Soud nejprve poznamenal, že jelikož bylo sporné rozhodnutí určeno Rakouské republice, je třeba podle čl. 230 čtvrtého pododstavce ES zkoumat, zda se toto rozhodnutí společnosti Sniace bezprostředně a osobně dotýká.

16 Pokud jde o otázku, zda je žalobkyně osobně dotčena sporným rozhodnutím, Soud v bodě 55 napadeného rozsudku připomněl ustálenou judikaturu Soudního dvora, podle které subjekty jiné než adresáti rozhodnutí mohou tvrdit, že jsou osobně dotčeny, pouze pokud je toto rozhodnutí zasahuje z důvodu určitých vlastností, které jsou pro ně zvláštní, nebo faktické situace, která je vymezuje vzhledem ke všem ostatním osobám, a tím je individualizuje způsobem obdobným tomu, jakým by byl individualizován adresát takového rozhodnutí.

17 V bodě 56 uvedeného rozsudku poté zdůraznil, že pokud jde konkrétně o oblast státních podpor, za osobně dotčené rozhodnutím Komise, kterým se ukončuje formální vyšetřovací řízení zahájené ohledně individuální podpory, se uznávají kromě podniku, který je příjemcem podpory, i podniky konkurující posledně uvedenému, které hrály aktivní úlohu v rámci takového řízení, pokud jejich postavení na trhu bylo podstatně zasaženo podporou, která je předmětem napadeného rozhodnutí (rozsudek ze dne 28. ledna 1986, Cofaz a další v. Komise, C-169/84, Recueil, s. 391, bod 25).

18 Soud proto v bodě 58 napadeného rozsudku považoval za nezbytné zkoumat, v jakém rozsahu účast žalobkyně ve formálním vyšetřovacím řízení a zásah do jejího postavení na trhu žalobkyni individualizují v souladu s článkem 230 ES.

19 Pokud jde o účast žalobkyně v uvedeném řízení, Soud v bodě 59 tohoto rozsudku konstatoval, že hrála pouze malou úlohu z následujících důvodů:

„[...] [Sniace] jednak nepředložila Komisi žádnou stížnost. Dále se jeví, že průběh tohoto řízení nebyl výrazně ovlivněn připomínkami, které předložila v dopisech ze dne 12. února a 4. října 1999 (viz v tomto smyslu výše uvedený rozsudek Cofaz a další v. Komise, bod 24). Navrhovatelka se tak ve svých připomínkách z 12. února 1999 v podstatě omezila na zopakování některých konstatování Komise uvedených v rozhodnutí o zahájení [formálního vyšetřovacího] řízení a stručně je okomentovala, a to aniž by poskytla jakýkoliv konkrétní důkazní materiál. Ve svých připomínkách ze dne 4. října 1999 se rovněž omezila na to, že bez jakéhokoliv upřesnění nebo důkazního materiálu tvrdila, že opatření uvedená v rozhodnutí o rozšíření [formálního vyšetřovacího] řízení představují státní podpory a že musí být prohlášeny za neslučitelné se společným trhem."

20 Co se týče zásahu do postavení navrhovatelky na trhu, nalézací soud nejprve uvedl v bodě 61 napadeného rozsudku, že se opatření, na která se vztahuje sporné rozhodnutí týkají výlučně jedné továrny určené na výrobu lyocellu a že je nesporné, že navrhovatelka tento typ vlákna nevyrábí a ani nemá takový záměr do budoucna.

21 Soud poté v bodech 63 až 78 uvedeného rozsudku posoudil argumenty navrhovatelky, které předložila k prokázání, že její postavení na trhu mohlo být nicméně sporným rozhodnutím podstatně zasaženo. Tyto body znějí následovně:

„63 Zaprvé [žalobkyně] v žalobě především tvrdí, že viskóza a lyocell se nacházejí ve vztahu přímé konkurence.

64 Aniž by bylo třeba se ve fázi zkoumání přípustnosti konečným způsobem vyjádřit k přesné definici trhu s dotčenými výrobky, postačí konstatování, že toto tvrzení je vyvráceno několika písemnostmi ve spise.

65 Jednak má Lyocell určité fyzikální vlastnosti, které jej jasně odlišují od vláken viskózy. [...]

66 Tvrzení žalobkyně, podle kterého je lyocell nahraditelný viskózou ‚pro většinu způsobů použití', není přesvědčivě doloženo. [...]

67 Mimoto uvedené tvrzení odporuje prohlášení učiněnému LLG na sympóziu, kterého se žalobkyně dovolává na podporu svého tvrzení (bod 30 žaloby a příloha 14 žaloby) a podle kterého lyocell představuje ‚doplňkové vlákno, jehož použití jsou odlišná'.

68 Krom toho není sporné, že cena lyocellu je citelně vyšší nežli cena vláken viskózy. [...]

69 Konečně podle vlastních prohlášení žalobkyně se výrobní postupy jak lyocellu, tak vláken viskózy ve značném rozsahu liší. [...]

70 V každém případě i kdyby existoval přímý konkurenční vztah mezi lyocellem a vláknem viskózy, je [třeba] konstatovat, že údaje poskytnuté žalobkyní v jejích písemnostech a zejména v jejím přípisu obsaženém v příloze 14 žaloby neprokazují právně dostačujícím způsobem, že sporné rozhodnutí je způsobilé podstatně zasáhnout její postavení na trhu. Poznatky obsažené v tomto přípisu jsou totiž založeny na nedoložených tvrzeních, například na skutečnosti, že výroba lyocellu společností LLG je od roku 1997 zcela nahrazena výrobou viskózy a že je výlučně určena pro evropský trh. Krom toho v tomto přípisu žalobkyně tvrdí, že z důvodu ‚nabídky [LLG] odpovídající 3,5 % trhu' přestala od roku 1997 vyrábět, a tedy i prodávat určité množství viskózy, aniž by však své tvrzení podložila sebemenším důkazním materiálem a poskytla jakékoliv vysvětlení ohledně způsobu, jakým tato množství vypočetla. V tomto smyslu je třeba uvést, že nepřináší sebemenší důkazní materiál na podporu svého tvrzení, že uvedená ‚nabídka' zapříčinila ‚změnu přinejmenším [...] % platné tržní ceny'.

71 Zadruhé se žalobkyně dovolává, vedle ‚čistého lyocellu' a proviskózy, existence ‚nejakostního lyocellu', který též označuje jako lyocell ‚nižší jakosti' [...].

72 V tomto ohledu je třeba konstatovat, že skutečnosti uvedené ve spisu neumožňují dojít k závěru, že existují různé jakosti lyocellu. Zejména musí být zdůrazněno, že žalobkyně ve svých písemnostech žádným způsobem neupřesnila, co se rozumí pojmem ‚nejakostní lyocell'. Mimoto vážně nezpochybnila tvrzení opakovaně učiněné LLG a spolkovou zemí Burgendlandsko, podle kterého neexistuje lyocell nižší jakosti. [...]

73 I kdyby LLG vyráběla lyocell nižší jakosti a prodávala jej za ceny velmi nízké, je třeba uvést, že žalobkyně žádným způsobem nedoložila své tvrzení, podle

kterého v důsledku toho musela snížit své ceny pro ‚výrobky stejné jakosti'. Mimoto žádným způsobem neodůvodňuje množství a snížení ceny, kterých se dovolává.

74 Zatřetí ve své replice a vyjádření vedlejšího účastníka se žalobkyně dále opírá o konkurenci, která existuje mezi proviskózou a viskózou. Tvrdí, že situace na trhu je ovlivněna skutečností, že LLG prodává proviskózu za ceny konkurenční ve srovnání s cenami viskózy a že s ohledem na vyšší jakost proviskózy jí zákazníci dávají přednost před viskózou.

75 V tomto ohledu je třeba konstatovat, že se žalobkyně znovu omezila na uplatňování nedostatečně podložených tvrzení.

[...]

78 Z výše uvedených úvah vyplývá, že žalobkyně neprokázala dostatečným způsobem důvody, pro které je sporné rozhodnutí způsobilé poškodit její oprávněné zájmy, když podstatně zasahuje její postavení na trhu."

22 Soud z toho v bodech 79 a 80 napadeného rozsudku vyvodil, že s ohledem na tuto okolnost a na omezenou úlohu, kterou hrála v rámci formálního vyšetřovacího řízení, nelze žalobkyni považovat za osobně dotčenou sporným rozhodnutím, a že v důsledku toho musí být žaloba prohlášena za nepřípustnou, aniž by bylo nutné zkoumat, zda je navrhovatelka tímto rozhodnutím dotčena bezprostředně.

Návrhy účastnic řízení

23 Svým kasačním opravným prostředkem Sniace navrhuje, aby Soudní dvůr:

— zrušil napadený rozsudek;

— vyhověl návrhům předloženým v prvním stupni řízení nebo případně vrátil věc Soudu prvního stupně, aby rozhodl o základu sporu;

— vyhověl návrhu na organizační procesní opatření předloženému navrhovatelkou dne 16. října 2001, jakož i návrhům na předvolání účastnic řízení, výslech svědků a znalecký posudek, které byly navrhovatelkou předloženy dne 20. dubna 2001; a

— uložil žalované v prvním stupni náhradu nákladů řízení.

24 Komise navrhuje, aby Soudní dvůr:

— prohlásil první tři důvody projednávaného kasačního opravného prostředku za nepřípustné, nebo je podpůrně zamítl jako neopodstatněné;

— zamítl čtvrtý důvod projednávaného kasačního opravného prostředku jako neopodstatněný, a

— uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení, nebo

— podpůrně, v případě, že bude kasačnímu opravnému prostředku vyhověno, vrátil věc k rozhodnutí ve věci samé Soudu prvního stupně.

25 Lenzing Fibers GmbH (dále jen „Lenzing Fibers") a spolková země Burgendlandsko navrhují, aby Soudní dvůr:

— zamítl kasační opravný prostředek, jakož i

— uložil navrhovatelce náhradu nákladů řízení, které jim vznikly.

26 Rakouská republika navrhuje, aby Soudní dvůr:

— zamítl kasační opravný prostředek jako neopodstatněný, a

— uložil navrhovatelce náhradu nákladů řízení.

Ke kasačnímu opravnému prostředku

27 Sniace předkládá na podporu svého kasačního opravného prostředku čtyři důvody. Ve svém prvním důvodu kasačního opravného prostředku namítá, že napadený rozsudek vykazuje vady nesprávného právního posouzení, protože prohlásil žalobu za nepřípustnou na základě toho, že navrhovatelka neprokázala, že sporné rozhodnutí bylo způsobilé podstatně zasáhnout do jejího postavení na trhu. Ve druhém důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelka tvrdí, že se Soud dopustil nesprávného právního posouzení, protože prohlásil žalobu za nepřípustnou na základě toho, že navrhovatelka hrála ve formálním vyšetřovacím řízení malou úlohu. Třetí důvod kasačního opravného prostředku se týká porušení práva na účinnou soudní ochranu. Čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku, který sestává ze dvou částí, se týká porušení zásady rovného zacházení, jakož i některých ustanovení jednacího řádu Soudu.

K prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastnic řízení

28 Ve svém prvním důvodu kasačního opravného prostředku Sniace podotýká, že se Soud dopustil nesprávného právního posouzení, protože prohlásil žalobu za nepřípustnou na základě toho, že navrhovatelka neprokázala dostatečným způsobem důvody, pro které je sporné rozhodnutí způsobilé poškodit její oprávněné zájmy tím, že podstatně zasahuje do jejího postavení na trhu.

29 Navrhovatelka Soudu na prvním místě vytýká, že nezohlednil některé skutečnosti, které prokazují existenci přímého konkurenčního vztahu mezi lyocellovými vlákny, které vyrábí a uvádí na trh LLG, a viskózovými vlákny, které vyrábí a uvádí na trh Sniace. Navrhovatelka jednak poukazuje na to, že LLG uvedla na trh různé typy lyocellu nižší jakosti a za nižší ceny, známé pod názvem „nejakostní lyocell", který

u některých použití konkuruje viskózovým vláknům. V tomto ohledu je závěr formulovaný Soudem, uvedený v bodě 72 napadeného rozsudku, podle kterého „skutečnosti uvedené ve spisu neumožňují dojít k závěru, že existují různé jakosti lyocellu", ve světle skutečností předložených žalobkyní v prvním stupni řízení nesprávný. Tomuto závěru odporují konkrétně prohlášení vedoucích pracovníků LLG převzatá do článku specializované revue připojené k žalobě v prvním stupni řízení. Soud pak podle navrhovatelky dostatečně nezohlednil ani důkaz týkající se skutečnosti, že po udělení sporných podpor uváděla LLG na trh za konkurenční ceny proviskózu, která je směsí viskózy a lyocellu, jež konkuruje ostatním vláknům, mezi nimi i viskóze.

30 Zadruhé navrhovatelka tvrdí, že Soud nevzal v úvahu následující specifické okolnosti, které ji zvláštním způsobem individualizují vůči všem jiným hospodářským subjektům:

— Sniace patří do „uzavřeného okruhu" podniků, které jsou potenciálními konkurenty LLG, tedy podniků vykonávajících činnost v odvětví celulózových vláken (lyocell, viskóza a modal), jakož i

— na trhu s celulózovými vlákny existují nadměrné kapacity, takže zvýšení výrobních kapacit LLG mohlo mít přímý a podstatný vliv na konkurenci mezi výrobci, která již na uvedeném trhu existuje.

31 Zatřetí, navrhovatelka napadá tvrzení Soudu v bodech 70 a 77 napadeného rozsudku, podle kterých, i kdyby existoval konkurenční vztah mezi lyocellem a viskózou nebo mezi proviskózou a viskózou, neposkytla Sniace žádné poznatky

ohledně ztrát nebo jiných negativních důsledků, které utrpěla na základě sporného rozhodnutí. Navrhovatelka přitom tvrdí, že takové poznatky poskytla, zejména předložením dokumentu, kterým je příloha 14 připojená k její žalobě v prvním stupni řízení, obsahující přesné údaje o ztrátách utrpěných společností Sniace z důvodu uvádění lyocellu na trh za uměle nízké ceny.

32 Komise tvrdí, že důvod kasačního opravného prostředku je nepřípustný, jelikož se omezuje na zpochybnění skutkového posouzení učiněného Soudem.

33 Rakouská republika, Lenzing Fibers a spolková země Burgendlandsko rovněž navrhují, aby byl důvod kasačního opravného prostředku prohlášen za nepřípustný, jelikož se opírá o nové skutečnosti a důkazy, odkazuje několikrát spíše na opodstatněnost sporného rozhodnutí než napadeného rozsudku, a není v rozporu s čl. 225 odst. 1 ES a článkem 58 prvním pododstavcem statutu Soudního dvora omezen na právní otázky.

Závěry Soudního dvora

34 Nejprve je nutno konstatovat, že i když se Sniace dovolává nesprávného právního posouzení, snaží se ve skutečnosti svým prvním důvodem kasačního opravného prostředku zpochybnit skutkové posouzení provedené Soudem, jelikož hlavně napadá skutečnost, že Soud nedostatečně zohlednil některé okolnosti a dokumenty, kterých se navrhovatelka dovolává v prvním stupni řízení, aby prokázala existenci vztahu přímé konkurence mezi lyocellovými vlákny a viskózovými vlákny.

35 V tomto ohledu je třeba připomenout, že v případě kasačního opravného prostředku není Soudní dvůr příslušný ke zjišťování skutkového stavu ani v zásadě k přezkoumávání důkazů, o něž Soud opřel svá skutková zjištění. Pokud totiž tyto důkazy byly řádně získány a byly dodrženy obecné právní zásady a procesní pravidla použitelné v oblasti důkazního břemene a zajišťování důkazů, přísluší pouze Soudu posoudit hodnotu, kterou je třeba přiznat důkazům, které mu byly předloženy (rozsudek ze dne 28. května 1998, Deere v. Komise, C-7/95 P, Recueil, s. I-3111, bod 22, a rozsudek ze dne 25. ledna 2007, Sumitomo Metal Industries a Nippon Steel v. Komise, C-403/04 P a C-405/04 P, Sb. rozh. s. I-729, bod 38). Toto posouzení tudíž nepředstavuje, s výhradou případu zkreslování důkazů předložených před Soudem, právní otázku, která by podléhala přezkumu Soudního dvora (rozsudky ze dne 2. března 1994, Hilti v. Komise, C-53/92 P, Recueil, s. I-667, bod 42, a rozsudek ze dne 7. ledna 2004, Aalborg Portland a další v. Komise, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P a C-219/00 P, Recueil, s. I-123, bod 49).

36 Z toho vyplývá, že první důvod kasačního opravného prostředku je přípustný pouze v rozsahu, v jakém směřuje k prokázání, že Soud zkreslil důkazy.

37 Z judikatury Soudního dvora vyplývá, že o takové zkreslení se jedná, pokud, aniž by byly uplatněny nové důkazy, se posouzení existujících důkazů jeví zjevně nesprávné (rozsudky ze dne 6. dubna 2006, General Motors v. Komise, C-551/03 P, Sb. rozh. s. I-3173, bod 54; ze dne 21. září 2006, JCB Service v. Komise, C-167/04 P, Sb. rozh. s. I-8935, bod 108, jakož i ze dne 18. ledna 2007, PKK a KNK v. Rada, C-229/05 P, Sb. rozh. s. I-439, bod 37).

38 Pokud jde přitom o argument Sniace, podle kterého Soud zkreslil obsah článku zveřejněného ve specializovaném časopise *Textil Expres*, připojeného k její žalobě, tím, že tvrdil, že skutečnosti uvedené ve spisu neumožňují dojít k závěru ohledně existence různých jakostí lyocellu, postačí konstatovat, že i když dotčený článek zmiňuje různé druhy vláken lyocellu uváděné na trh společností LLG, nelze z částí tohoto článku citovaných navrhovatelkou v jejím kasačním opravném prostředku

jednoznačně vyvodit, jak také uvedla generální advokátka v bodě 29 jejího stanoviska, že tyto různé druhy mají nižší jakost, která cenově konkuruje viskóze. Ostatně tento stejný článek, jak poznamenal Soud v bodě 67 napadeného rozsudku, upřesňuje, že v porovnání s viskózou představuje lyocell „doplňkové vlákno, jehož použití jsou odlišná". Obsah tohoto dokumentu tedy nemůže zpochybnit závěr Soudu týkající se neexistence přímé konkurence mezi viskózou a lyocellem.

39 Pokud se dále jedná o údaje, které Sniace předložila ohledně škody způsobené na základě sporného rozhodnutí, a které Soud nezohlednil, je třeba poznamenat, že se poznámka obsažená v příloze 14 žaloby v prvním stupni řízení, na kterou navrhovatelka ve svém kasačním opravném prostředku odkazuje, zakládá právě na neprokázaném postulátu, jak vyplývá z předchozího bodu, existence přímé konkurence mezi vlákny lyocellu a vlákny viskózy.

40 Za těchto podmínek musí být první důvod kasačního opravného prostředku zamítnut zčásti jako nepřípustný a zčásti jako neopodstatněný.

K druhému důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastnic řízení

41 Ve svém druhém důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelka tvrdí, že se Soud dopustil nesprávného právního posouzení, když prohlásil její žalobu za nepřípustnou na základě toho, že hrála v rámci formálního vyšetřovacího řízení, které vedlo k vydání sporného rozhodnutí, malou úlohu.

42 Sniace nejprve tvrdí, že pro účely posouzení míry její účasti v tomto řízení Soud chybně vycházel z bodů 24 a 25 výše uvedeného rozsudku Cofaz a další v. Komise, jelikož se tento rozsudek týká skutkové situace, která se odlišuje od situace v projednávaném případě. V tomto ohledu Sniace zdůrazňuje, že na rozdíl od žalobkyně ve věci, ve které byl vydán uvedený rozsudek, nepodala stížnost, nýbrž jako zúčastněná třetí strana ve smyslu čl. 88 odst. 2 ES vstoupila do řízení jako vedlejší účastník poté, co byla Komisí vyzvána, aby podala připomínky. Významné tedy bylo, že jejím označením jako zdroje informací jí Komise přiznala subjektivní procesní právo, které může být právně chráněno soudem Společenství.

43 Navrhovatelka dále uvádí, že na rozdíl od tvrzení uvedeného v bodě 59 napadeného rozsudku nemůže být její úloha v rámci formálního vyšetřovacího řízení kvalifikována jako malá. Konkrétně připomínky, které Sniace předložila Komisi, měly určitý dopad na průběh tohoto řízení, jelikož zejména přispěly k rozšíření uvedeného řízení na další opatření podpory.

44 Konečně, i kdyby Sniace hrála v rámci formálního vyšetřovacího řízení pouze malou úlohu, navrhovatelka zpochybňuje, že tato samotná skutečnost může omezení její aktivní legitimace odůvodnit. Naopak v rozsudku ze dne 12. prosince 1996, AIUFFASS a AKT v. Komise (T-380/94, Recueil, s. II-2169) Soud výslovně uznal, že právo podat žalobu proti rozhodnutí Komise v oblasti státních podpor nelze vázat na rozsah účasti žalobkyně ve formálním vyšetřovacím řízení. Tento přístup je krom toho odůvodněn úlohou, kterou hrají zúčastněné třetí strany v průběhu tohoto řízení, která je nezbytně omezená. Tyto strany totiž nemají přístup ke spisu, a jsou proto z velké míry závislé na skutečnostech zveřejněných Komisí v jejím oznámení o zahájení uvedeného řízení. Za těchto podmínek tedy nelze navrhovatelce vytýkat, že se nevyslovila ke skutečnostem, které Komise neuvedla ve svých oznámeních o zahájení a o rozšíření formálního vyšetřovacího řízení nebo v jiných veřejných dokumentech, a ke kterým neměla Sniace jako zúčastněná třetí strana před přijetím sporného rozhodnutí přístup.

45 Komise a rakouská vláda namítají, že je tento důvod kasačního opravného prostředku nepřípustný v tom, že se pokouší zpochybnit skutkové posouzení provedené Soudem.

46 Podpůrně Komise uvádí, že z výše uvedeného rozsudku Cofaz a další v. Komise vyplývá, že k tomu, aby byla žaloba podaná konkurenčním podnikem proti rozhodnutí vydanému ve formálním vyšetřovacím řízení přípustná, musí být splněny tři kumulativní podmínky:

— dotyčný podnik musí být původcem stížnosti, která vedla k zahájení tohoto řízení;

— průběh uvedeného řízení musí být výrazně ovlivněn připomínkami tohoto podniku, a

— podnik musí prokázat, že jeho postavení na trhu je podstatně zasaženo dotyčnou podporou.

47 V projednávaném případě přitom navrhovatelka nesplnila ani jednu z těchto podmínek. Konkrétně, pokud jde o podmínku týkající se úlohy navrhovatelky v rámci formálního vyšetřovacího řízení, Komise uvádí, že se připomínky předložené společností Sniace z podstatné části omezily na parafrázování a schvalování obsahu rozhodnutí o zahájení tohoto řízení, aniž by prakticky doplnila jakoukoli informaci.

48 Podle Lenzing Fibers a spolkové země Burgendlandsko je důvod kasačního opravného prostředku nepřípustný, jelikož je v rámci projednávané žaloby bez jakéhokoli významu. Podle rozsudku ze dne 23. května 2000, Comité d'entreprise de la Société française de production a další v. Komise (C-106/98 P, Recueil, s. I-3659) nepředstavuje totiž ani aktivní účast ve formálním vyšetřovacím řízení dostatečnou podmínku k tomu, aby byla podniku přiznána aktivní legitimace, pokud tak jako v projednávaném případě nebylo každopádně jeho postavení na trhu významně ovlivněno.

Závěry Soudního dvora

49 Pokud jde o přípustnost tohoto důvodu kasačního opravného prostředku, vyplývá z čl. 225 odst. 1 ES a z článku 58 prvního pododstavce Statutu Soudního dvora, tak jak bylo uvedeno výše, že opravný prostředek je omezen na právní otázky a musí se zakládat na důvodech vycházejících z nepříslušnosti Soudu, nedostatků řízení před Soudem, které poškozují zájmy navrhovatele, jakož i na porušení právních předpisů Společenství Soudem (viz zejména rozsudek ze dne 16. března 2000, Parlament v. Bieber, C-284/98 P, Recueil, s. I-1527, bod 30, a usnesení ze dne 14. července 2005, Gouvras v. Komise, C-420/04 P, Sb. rozh. s. I-7251, bod 48, a ze dne 20. března 2007, Kallianos v. Komise, C-323/06 P, Sb. rozh. s. I-43, bod 10).

50 V projednávaném případě se v rozporu s tím, co tvrdí Komise a rakouská vláda, tento důvod kasačního opravného prostředku neomezuje na zpochybnění skutkového posouzení provedeného v prvním stupni řízení, ale napadá výklad podmínek upravujících aktivní legitimaci zúčastněných třetích stran, který provedl Soud při posouzení účasti navrhovatelky ve formálním vyšetřovacím řízení, a tím vznáší právní otázku.

51 Z toho vyplývá, že důvod kasačního opravného prostředku je přípustný v rozsahu, v němž míří proti zohlednění míry účasti navrhovatelky v uvedeném řízení ze strany Soudu.

52 Pokud jde o opodstatněnost tohoto důvodu kasačního opravného prostředku, je třeba nejprve připomenout, že v souladu s článkem 230 čtvrtým pododstavcem ES může každá fyzická nebo právnická osoba podat žalobu proti rozhodnutí určenému jiné osobě, pouze pokud se jí uvedené rozhodnutí bezprostředně a osobně dotýká.

53 Podle ustálené judikatury Soudního dvora mohou jiné subjekty než adresáti rozhodnutí tvrdit, že jsou osobně dotčeni, pouze pokud je toto rozhodnutí zasahuje z důvodu určitých vlastností, které jsou pro ně zvláštní, nebo z důvodu faktické situace, která je vymezuje vzhledem ke všem ostatním osobám, a tím je individualizuje způsobem obdobným tomu, jakým by byl individualizován adresát takového rozhodnutí (viz zejména rozsudky ze dne 15. července 1963, Plaumann v. Komise, 25/62, Recueil, s. 197, 223; ze dne 19. května 1993, Cook v. Komise, C-198/91, Recueil, s. I-2487, bod 20, a ze dne 13. prosince 2005, Komise v. Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum, C-78/03 P, Sb. rozh. s. I-10737, bod 33).

54 Pokud se jedná konkrétněji o oblast státních podpor, žalobci zpochybňující opodstatněnost rozhodnutí o posouzení podpory přijatého na základě čl. 88 odst. 3 ES nebo na základě formálního vyšetřovacího řízení jsou považováni za osobně dotčené uvedeným rozhodnutím, pokud je jejich postavení na trhu podstatně zasaženo podporou, která je předmětem dotčeného rozhodnutí (viz v tomto smyslu výše uvedené rozsudky Cofaz a další v. Komise, body 22 až 25, jakož i Komise v. Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum, body 37 a 70).

55 V tomto ohledu byly zejména za osobně dotčené rozhodnutím Komise o ukončení formálního vyšetřovacího řízení uznány kromě podniku, který je příjemcem podpory, konkurenční podniky příjemce podpory, které v rámci tohoto řízení hrály aktivní úlohu, pokud bylo jejich postavení na trhu podstatně zasaženo podporou, která je předmětem napadeného rozhodnutí (viz zejména výše uvedené rozsudky Cofaz a další v. Komise, bod 25, jakož i Comité d'entreprise de la Société française de production a další v. Komise, bod 40).

56 Soudní dvůr se tak domníval, že skutečnost, že je podnik původcem stížnosti, která vedla k zahájení formálního vyšetřovacího řízení, skutečnost, že jeho připomínky byly vyslechnuty, a skutečnost, že průběh uvedeného řízení byl výrazně ovlivněn jeho připomínkami, představují rozhodné skutečnosti v rámci posouzení aktivní legitimace tohoto podniku (viz výše uvedený rozsudek Cofaz a další v. Komise, body 24 a 25).

57 Nicméně na rozdíl od toho, co tvrdí Komise, nevyplývá z judikatury Soudního dvora, že taková účast na uvedeném řízení představuje podmínku, která je nezbytná k prokázání, že se určité rozhodnutí osobně dotýká určitého podniku ve smyslu článku 230 čtvrtého pododstavce ES, vylučující možnost, aby se tento podnik mohl dovolávat dalších specifických okolností, které jej individualizují obdobně, jak by takové rozhodnutí individualizovalo svého adresáta.

58 V projednávaném případě vyplývá z bodů 58 a 78 napadeného rozsudku, že Soud dospěl k závěru, že navrhovatelka není osobně dotčená sporným rozhodnutím na základě dvou skutečností, a to jednak omezené úlohy společnosti Sniace v rámci formálního vyšetřovacího řízení a jednak toho, že Sniace neprokázala, že její postavení na trhu bylo podstatně zasaženo. Pokud jde konkrétně o posouzení, v rámci této analýzy, první z těchto dvou skutečností, Soud v bodě 59 napadeného rozsudku uvedl, že navrhovatelka hrála v uvedeném řízení pouze malou úlohu z toho důvodu, že nepředložila Komisi stížnost, a že toto řízení nebylo výrazně ovlivněno připomínkami, které předložila.

59 Je však nutno konstatovat, že i kdyby ve výše uvedených bodech napadeného rozsudku Soud považoval aktivní účast navrhovatelky ve formálním vyšetřovacím řízení za podmínku nezbytnou k tomu, aby mohla být považována za osobně dotčenou sporným rozhodnutím, nemělo by toto nesprávné právní posouzení vliv na řešení projednávaného sporu.

60 Z judikatury citované v bodech 54 a 55 tohoto rozsudku totiž vyplývá, že navrhovatelka musela za všech okolností prokázat, že je sporné rozhodnutí způsobilé podstatně zasáhnout do jejího postavení na trhu. Soud přitom v rámci svého svrchovaného posouzení skutkových okolností dospěl k závěru, že v daném případě žalobkyně neprokázala, že sporné rozhodnutí mohlo poškodit její oprávněné zájmy tím, že podstatně zasáhlo do jejího postavení na trhu. Z důvodů uvedených v bodech 34 až 40 tohoto rozsudku není žádný argument rozvinutý navrhovatelkou v rámci prvního důvodu kasačního opravného prostředku způsobilý tento závěr zpochybnit.

61 V důsledku toho musí být druhý důvod kasačního opravného prostředku zamítnut jako nerelevantní.

K třetímu důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastnic řízení

62 Svým třetím důvodem kasačního opravného prostředku Sniace tvrdí, že odmítnutím její žaloby jako nepřípustné porušil Soud její právo na účinnou soudní ochranu tak, jak je zakotveno v judikatuře Společenství, jakož i v článcích 6 a 13 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, podepsané v Římě dne 4. listopadu 1950, a v článku 47 Charty základních práv Evropské unie, vyhlášené v Nice dne 7. prosince 2000 (Úř. věst. C 364, s. 1). Navrhovatelka je totiž zbavena veškerých opravných prostředků proti spornému rozhodnutí, ať již před vnitrostátním soudem nebo před soudem Společenství, a to i když je toto rozhodnutí stiženo několika zjevnými vadami.

63 Komise, Lenzing Fibers a spolková země Burgendlandsko se domnívají, že se osoba, jako je navrhovatelka, která není bezprostředně a osobně dotčena rozhodnutím ve smyslu článku 230 čtvrtého pododstavce ES, nemůže dovolávat zásady účinné soudní ochrany za tím účelem, aby bylo uznáno její právo na podání žaloby proti tomuto rozhodnutí.

Závěry Soudního dvora

64 Je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury Soudního dvora se nelze od podmínek přípustnosti žaloby na neplatnost odchýlit z důvodu výkladu práva na účinnou soudní ochranu, provedeného navrhovatelem (usnesení ze dne 8. března 2007, Strack v. Komise, C-237/06 P, Sb. rozh. s. I-33, bod 108; viz rovněž v tomto smyslu rozsudky ze dne 25. července 2002, Unión de Pequeños Agricultores v. Rada, C-50/00 P, Recueil, s. I-6677, bod 44, a ze dne 1. dubna 2004, Komise v. Jégo-Quéré, C-263/02 P, Recueil, s. I-3425, bod 36, jakož i usnesení ze dne 13. března 2007, Arizona Chemical a další v. Komise, C-150/06 P, Sb. rozh. s. I-39, bod 40).

65 Pokud se tak jedná konkrétně o oblast, která je předmětem projednávaného opravného prostředku, měl Soudní dvůr příležitost upřesnit, že jednotlivec, který není bezprostředně a osobně dotčen rozhodnutím Komise v oblasti státních podpor, a který tedy není případně zasažen ve svých zájmech státním opatřením, které je předmětem tohoto rozhodnutí, se nemůže u takového rozhodnutí dovolávat práva na soudní ochranu (usnesení ze dne 1. října 2004, Pérez Escolar v. Komise, C-379/03 P, nezveřejněné ve Sbírce rozhodnutí, bod 41).

66 Z přezkumu prvních dvou důvodů kasačního opravného prostředku přitom vyplývá, že jedna z těchto dvou podmínek v projednávaném případě právě splněna nebyla, jelikož navrhovatelka neprokázala, že je sporným rozhodnutím osobně dotčena.

67 Z toho vyplývá, že navrhovatelka nemůže důvodně tvrdit, že napadený rozsudek zasahuje do jejího práva na účinnou soudní ochranu. Tento důvod kasačního opravného prostředku musí být v důsledku toho zamítnut.

Ke čtvrtému důvodu kasačního opravného prostředku

68 Čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku se dělí na dvě části.

K první části tohoto důvodu kasačního opravného prostředku

— Argumentace účastnic řízení

69 První část tohoto důvodu kasačního opravného prostředku se týká porušení zásady procesní rovnosti, které vyplývá ze skutečnosti, že v období několika měsíců dospěl stejný senát Soudu ve dvou srovnatelných věcech k odlišným závěrům, pokud jde o aktivní legitimaci třetích stran, které jsou vedlejšími účastníky ve formálním vyšetřovacím řízení v oblasti státních podpor. Konkrétněji Sniace odkazuje na rozsudek ze dne 21. října 2004, Lenzing v. Komise (T-36/99, Sb. rozh. s. II-3597), který prohlásil za přípustnou žalobu podanou společností Lenzing AG proti rozhodnutí Komise o podporách udělených španělskými orgány společnosti Sniace. Soud přitom dospěl k tomuto závěru tím, že se opřel o řadu okolností a důkazů, které v napadeném rozsudku naopak odmítl jako nerozhodné. Se dvěma srovnatelnými situacemi tak bylo zacházeno odlišně, aniž by byla taková odlišnost objektivně odůvodněna.

70 V odpovědi na tyto argumenty Komise nejprve připomíná, že výše uvedený rozsudek Lenzing v. Komise je v současnosti předmětem kasačního opravného prostředku (C-525/04 P), ve kterém sama právě tvrdí, že Lenzing AG nesplnila podmínky uložené judikaturou pro aktivní legitimaci, jelikož tento podnik není v této věci osobně dotčen předmětným rozhodnutím. Jinými slovy, případná odlišnost přístupů u obou rozsudků Soudu musí být podle Komise vyřešena opačně, než jak prosazuje navrhovatelka, tedy v tom smyslu, že žaloby v obou věcech budou prohlášeny za nepřípustné.

71 Komise, Lenzing Fibers a spolková země Burgendlandsko dále tvrdí, že se zásada rovnosti v projednávaném případě nepoužije z důvodu určitých objektivních rozdílů, které mezi oběma věcmi existují. Konkrétně podpora poskytnutá ve věci, v níž byl vydán výše uvedený rozsudek Lenzing v. Komise, byla poskytnuta na trhu s viskózou, na kterém jsou podnik, který je příjemcem podpory, a navrhovatelka v konkurenčním vztahu, zatímco podpora schválená v projednávané věci se týká výlučně výroby lyocellu, tedy trhu, na kterém Sniace není přítomna. Krom toho v porovnání s úlohou, kterou hraje Sniace ve věci, která je předmětem tohoto kasačního opravného prostředku, byla úloha navrhovatelky v uvedené věci Lenzing v. Komise aktivnější, jelikož podala stížnost, která vedla k zahájení správního řízení a předložila v průběhu řízení dodatečné informace.

— Závěry Soudního dvora

72 I za předpokladu, že by mohla okolnost, že se Soud odchýlí od přístupu, který zastával v jednom ze svých dřívějších rozsudků, představovat porušení zásady rovného zacházení, a bylo by možné se jí jako takové dovolávat jako důvodu na podporu kasačního opravného prostředku, je třeba poznamenat, že v projednávaném případě nelze mít na rozdíl od tvrzení Sniace za to, že srovnatelné situace byly předmětem rozdílného zacházení.

73 Ze svrchovaného posouzení skutkových okolností, které Soud provedl v bodech 61 až 78 napadeného rozsudku totiž vyplývá, že Sniace nevyráběla ani nezamýšlela vyrábět lyocellová vlákna a ani se jí nepodařilo prokázat jiné důvody, na základě kterých mohlo být nicméně její postavení na trhu sporným rozhodnutím podstatně zasaženo. V tomto ohledu, jak uvedla generální advokátka v bodě 59 jejího stanoviska, se situace společnosti Sniace jasně a v podstatném bodě odlišuje od situace žalobkyně ve věci, ve které byl vydán výše uvedený rozsudek Lenzing v. Komise. V této posledně uvedené věci se tak žalobkyně nacházela v přímém konkurenčním vztahu s příjemcem podpory na dotčeném trhu, což Soud považoval v rámci přezkumu její aktivní legitimace na podání žaloby proti rozhodnutí Komise za rozhodnou skutečnost.

74 Za těchto podmínek nemůže navrhovatelka poukazovat na uvedený rozsudek za účelem prokázání jakéhokoli porušení zásady rovného zacházení. Proto musí být první část čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku zamítnuta jako neopodstatněná.

K druhé části tohoto důvodu kasačního opravného prostředku

— Argumentace účastnic řízení

75 Ve druhé části projednávaného důvodu kasačního opravného prostředku vytýká navrhovatelka Soudu, že porušil články 64 a 65 svého jednacího řádu tím, že odmítl vyhovět návrhům na organizační procesní opatření předloženým společností Sniace, týkajícím se předložení údajů a dokumentů, které jsou podle ní nezbytné k vyjasnění některých aspektů věci. Stejně tak nevzal Soud v úvahu její návrhy na předvolání účastnic řízení, jakož i na výslech svědků a znalců.

76 Komise, Lenzing Fibers a spolková země Burgendlandsko namítají, že podle ustálené judikatury spadají rozhodnutí, která přijímají nebo zamítají návrhy na organizační procesní opatření předložené účastníky řízení, do svrchovaného posouzení Soudu, a nevztahuje se tak na ně zásadně kontrola Soudního dvora v rámci kasačního opravného prostředku.

— Závěry Soudního dvora

77 Pokud jde o posouzení návrhů na organizační procesní opatření nebo důkazní opatření, předložených účastníkem řízení v soudním sporu, které učiní nalézací soud, je třeba připomenout, že Soud je jediný oprávněný posoudit, zda je případně nezbytné doplnit poznatky, které má k dispozici o věcech, které mu jsou předloženy (viz zejména rozsudky ze dne 10. července 2001, Ismeri Europa v. Účetní dvůr, C-315/99 P, Recueil, s. I-5281, bod 19; ze dne 7. října 2004, Mag Instrument v. OHIM, C-136/02 P, Sb. rozh. s. I-9165, bod 76, jakož i ze dne 28. června 2005, Dansk Rørindustri a další v. Komise, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P až C-208/02 P a C-213/02 P, Sb. rozh. s. I-5425, bod 67).

78 Soudní dvůr tak zejména rozhodl, že i když návrh na výslech svědků formulovaný v žalobě přesně uvádí, kterých skutečností se má výslech svědka nebo svědků týkat a z jakých důvodů mají být svědci vyslechnuti, přísluší Soudu, aby posoudil relevantnost návrhu ve vztahu k předmětu sporu a nezbytnosti výslechu uvedených svědků (rozsudky ze dne 17. prosince 1998, Baustahlgewebe v. Komise, C-185/95 P, Recueil, s. I-8417, bod 70, a výše uvedený rozsudek Dansk Rørindustri a další v. Komise, bod 68, jakož i usnesení ze dne 15. září 2005, Marlines v. Komise, C-112/04 P, nezveřejněné ve Sbírce rozhodnutí, bod 38).

79 V důsledku toho mohl mít Soud v projednávaném případě v bodě 81 napadeného rozsudku správně za to, že skutečnosti obsažené ve spisu a vysvětlení poskytnutá při ústním jednání jsou dostatečná k tomu, aby mu umožnily rozhodnout o sporu, který mu byl předložen, aniž by bylo nezbytné přijetí dalších organizačních procesních opatření.

80 Jelikož je druhá část čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku zjevně neopodstatněná, je třeba tento důvod zamítnout v plném rozsahu.

81 Ze všech předchozích úvah vyplývá, že je třeba kasační opravný prostředek zamítnout, jelikož žádný z dovolávaných důvodů neobstál.

K nákladům řízení

82 Podle čl. 69 odst. 2 jednacího řádu, jenž se na řízení o kasačním opravném prostředku použije na základě článku 118 téhož jednacího řádu, se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Komise, Lenzing Fibers a spolková země Burgendlandsko náhradu nákladů řízení od navrhovatelky požadovaly a navrhovatelka neměla ve věci úspěch, je třeba posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení.

83 Podle čl. 69 odst. 4 prvního pododstavce jednacího řádu, jenž se použije rovněž na řízení o kasačním opravném prostředku na základě uvedeného článku 118, členské státy, které vstoupily do řízení jako vedlejší účastníci, nesou vlastní náklady. V souladu s tímto ustanovením je tedy třeba rozhodnout, že Rakouská republika ponese vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (první senát) rozhodl takto:

1) Kasační opravný prostředek se zamítá.

2) Sniace SA se ukládá náhrada nákladů řízení.

3) Rakouská republika ponese vlastní náklady řízení.

Podpisy.